

Kapıyı açık bırakırsam ve eve hırsız girerse, bu hırsızın suçunu azaltmaz.

Aynı şekilde bir kadın başkası tarafından taciz edildiğinde, kadının kıyafetinin şöyle veya böyle olması tacizcinin mesuliyetini azaltmaz.

İnsanların çoğu kapıyı açık bırakıp gidince eve giren hırsızın suçunu daha hafif görme eğilimindedir, buna benzer bir yorumu taciz için yapınca kıyamet kopar, ama o kıyameti koparanların hepsi gece kapılarını kilitler.

Ben bu ikisi arasında bir korrelasyonun varlığına inanan bir insan değilim, yani kapıyı açık bırakmak değil, hırsızın orada olup olmaması, dekolte giyinmek değil tacizcinin orada olup olmamasıdır mesele. Hırsız oradaysa, kapının kilidi varsa da girer, taciz edecek sapık çarşaflyı da taciz eder.

Zamanında arabanın camını kırıp telefonumu çalmışlardı, polis gelip, arabanın içinde telefon bırakmanın ne kadar tahrik edici olduğunu anlatmıştı. Böyle adamlar işini yapmak yerine konu hakkında *derin* tesbitler yapmayı sever.

Tahrik denen şeyin suçla beraber anılması için, önce insanların işini iyi yapması, yani hırsız arayıp bulması, tacizciye ceza verebilmesi gerekir; ancak bundan sonra tahrik *belki bazı durumlarda* konuşulabilir.

Ancak *tahrikten* önce, o hırsızın karnının, o tacizcinin cinsel açlığının doyurabilmesi gibi meseleler var; hırsızlığın ve tacizin (suçun şiddetini azaltmayan) sebepleri ortadayken *tahrik*, anahtarları düşürdüğünüz yerde değil, ışığın altında aramaktır.

Işığın altı konuşmak için güzel, anahtarların orada olmayışı muhabbete ayrı bir dem katıyor.